

Туй що є?—Псалтырь!

Написанъ отъ рѣжъ, старъ,  
Български!—по старо Български!

Ха! туй ми и трѣба, чудесно.

*(Гужда ѣх на странѣ)*

Еа стражъ туга тога го знайме!

*(Зема друга книга четѣ)*

Приветъ, бърбосе, и такъ на странѣ

*(Зима единъ свѣтъ)*

Туй още како є?... грамота стара.

*(четѣ)*

Милостно Божию и пр. и пр.

*(усмихнася)*

Како є драго, како прочетохъ:

Българска стара, грамота царска!...

На странѣ и тебѣ еа стражъ!

*(Хваща друга книга голѣма)*

Туй още како є! Свѣтено писаніе!

Стига толѣса, стига, стига!

Това ми доста, — саско възвѣдахъ!

Книги-ѣ стары отъ олъ!

Кой звай отъ кои сѣ тука:

Лѣсты-те кожави, нишо не стигло;

Но скоро ше глѣдѣть дошѣ въ время!

*(Отстаива и глѣда на книгитѣ)*

Ахъ! той все усѣи толюка радость,

Колко усѣшамъ въ таймъ минута?

Сърдце ми туна отъ радость,

Като ги глѣдамъ тѣ списаніѣ.

Колко надежды га бѣдѣхъ слажъ,

Огънь, огънь сѣмъ намыслихъ,

Той ще ги глѣтѣе една по една!

Ето вы, варвары, вашата бѣдность!

Горько почете ... владѣти глѣдѣте